

og jeg kunde have Grund til at rette det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, om han tør indestaa for, at dette, at disse Lande kan hævde, at fra dem kommer der ikke farvet Margarine paa det engelske Marked, ikke vil blive brugt i Agitationen og Reklamen for deres Smør. Jeg tror nemlig, der er en Fare for det og dermed for, at vi skal faa en haardere Konkurrence end nu fra de Lande, som er de største Leverandører til det engelske Marked.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg tror ikke, der er Grund til at forlænge Debatten; vi har jo ved flere Lejligheder i de sidste Aar kunnet veksle Ord om dette Spørgsmaal. Overfor det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Nina Bang) skal jeg kun sige, at jeg ønsker ikke blot Frihed, men alt godt for Margarineindustrien. Jeg mener, at Margarineindustrien skal have den samme Frihed, som Landbrugsindustrien, Smørindustrien, har til at fremstille det bedst mulige Produkt og eksportere det under saa frie Forhold som muligt. Men jeg mener rigtignok ikke, at den skal have Frihed til at mikse Smør og Margarine sammen. Lige saa lidt som Landbruget har Lov til at blande Margarine i Smørret, lige saa lidt skal Margarineindustrien have Lov til at blande Smør i Margarinen. Den Frihed har vi Lovbestemmelser imod, og ganske særlig paa et Omraade, hvor vi kan sige os selv, at Kontrollen ikke vil blive effektiv, er det nødvendigt, at man sikrer sig ved et absolut Forbud paa Produktionsstedet.

Overfor det ærede 8de Medlem for 6te Kreds (Hans Nielsen) skal jeg sige, at jeg meget vel forstaar, at han ikke kan gøre Rede for, hvilken Skade der kan ske ved, at vi sender farvet Margarine over til England. Det er det, jeg siger, at det kan der ikke gøres Rede for. Men netop det bestemte Forslag, som det ærede Medlem stiller, vil bringe hele Forholdet ind i en Belysning, som jeg vil anse for meget farlig. Det ærede Medlem forestiller sig vistnok, at vi i England skulde sige til Forbrugerne: Læg nøje Mærke til, at naar vi sender Margarine over til jer, er den ikke farvet; ganske vist, hjemme hos os selv farver vi Margarinen, men det, vi sender over til jer, er ikke farvet, og det skal det ikke være, fordi I skal faa det Indtryk, at vi ikke vil have Smørret og Margarinen blandet sammen. Det kan man dog ikke sige. Men i det hele kan man ikke sige noget som helst om, hvorledes det vil gaa i England, og derved kommer jeg til det sidste Spørgsmaal, det ærede Medlem stillede til mig: om jeg ikke troede, at New

Zealand, Kanada og Australien vilde gøre Reklame med, at der ikke der farves Margarine. Farvningsforbudet findes nu altsaa kun paa New Zealand og i Australien, for Kanada er nu igen gaaet til rent Forbud mod overhovedet at fremstille og forhandle Margarine i Landet; det er en ren og klar Bestemmelse, det er det samme, som vi havde her i Landet i Smørkrigens Dage, da man talte om det rene Smørland. Men paa New Zealand har man en Bestemmelse, der siger, at der kun maa fremstilles Margarine med Licençe fra Regeringen, og en saadan Licençe gives kun for eet Aar ad Gangen. Det er vanskelige Forhold at arbejde under for en Industri at skulle spørge Regeringen hvert Aar, om den maa fremstille Margarine, og saa faa Tilladelse for et Aar; naar det er gaaet, kan Regeringen sige: Nu maa I ikke mere. Og for yderligere at genere har de altsaa sat dette Farveforbud ind. Det ligger imidlertid i Sagens Natur — det ærede Medlem behøvede ikke at spørge mig —, at New Zealand, Australien og Kanada kan reklamere med meget, men hvis de vilde reklamere med, at de ikke farvede Margarinen, og at der deri skulde ligge en Sikkerhed for, at Smør og Margarine ikke blandes sammen, vilde de dog kun skade deres Smørekseport; thi alle, der har med disse Ting at gøre, vilde sige: Ja, men Herregud, er I ikke kommet videre, end at der overhovedet kan tænkes at være Fare for, at Margarine og Smør blandes sammen! Det kan jo lige saa lidt tænkes paa New Zealand som her i Landet, men det er en Opfattelse, vi har liggende dybt i os, og jeg tror, det var ønskeligt, at vi nu kom bort fra denne Opfattelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets § 1 (se Tillæg A. Sp. 2675), Ændringsforslag Nr. 1 til § 2 af *Landbrugsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*, (se Tillæg B. Sp. 1380) og § 2, saaledes ændret, Ændringsforslag Nr. 2 til § 3 af *Landbrugsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*, § 3, saaledes ændret, og § 4

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4 om en ny Paragraf af et *Mindretal* (Frandsen, Frøkjær og Thomas Larsen)

forkastedes med 44 Stemmer mod 6.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 5 af et *Mindretal* (Hans Nielsen)

forkastedes med 45 Stemmer mod 10.